

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.848 van 2 juli 2015
in de zaak A. 214.990/IX-8591**

In zake: Kim MEEUS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Gitte Laenen
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het SELECTIEBUREAU VAN DE FEDERALE OVERHEID
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Emmanuel Jacubowitz en Anthony Poppe
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 11 februari 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de selectiecommissie voor de mondelinge proef in het kader van de selectieprocedure voor de functie van sociaal bemiddelaar (private sector) A3 voor de federale overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg van 19 november 2014 waarbij Kim Meeus voor voornoemde functie ‘minder geschikt’ wordt bevonden.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Auditeur Melissa Celis heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 mei 2015.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Gitte Laenen en Jente Wouters, die verschijnen voor de verzoekende partij en advocaat Anthony Poppe, die tevens *loco* advocaat Emmanuel Jacobowitz verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is statutair ambtenaar (A3) bij de federale overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg (hierna: FOD WASO). Zij is tewerkgesteld als adviseur sociale dialoog - diensthoofd.

3.2. In de loop van september 2014 wordt met een bericht op de website van de verwerende partij meegedeeld dat een selectie zal plaatsvinden voor de functie van sociaal bemiddelaar (private sector) A3 voor de FOD WASO.

Er wordt in dat bericht onder meer vermeld dat er twee vacatures zijn binnen de afdeling van de sociale bemiddeling van de algemene directie collectieve arbeidsbetrekkingen van de FOD WASO en dat na de selectieprocedure een lijst van maximaal twaalf geslaagden, zonder rangschikking, zal worden

aangelegd, dewelke zal bestaan uit de kandidaten die het meest corresponderen met de functiebeschrijving en het competentieprofiel en dewelke naar de afgevaardigd bestuurder van de FOD WASO zal worden verstuurd die de finale beslissing zal nemen.

De selectietesten omvatten enerzijds een generieke screening – bestaande uit een vaardigheidstest, een ‘in-baskettest’ en een situatiebeoordelingstest – en anderzijds een functiespecifieke screening – bestaande uit een computergestuurde proef, gevolgd door een persoonlijkheidstest en een mondelinge proef, met name een interview met gevalstudie.

3.3. Op 16 september 2014 schrijft verzoekster zich in voor de voormelde selectie.

3.4. Verzoekster is als federaal statutair ambtenaar van de klasse A3 vrijgesteld voor de generieke screening. Na geslaagd te zijn voor de computergestuurde proef van de functiespecifieke screening en een persoonlijkheidsvragenlijst te hebben ingevuld, wordt zij uitgenodigd voor de mondelinge proef.

3.5. Nadat verzoekster op 19 november 2014 de mondelinge proef heeft afgelegd, oordeelt de selectiecommissie dat verzoekster ‘minder geschikt’ is voor de functie van sociaal bemiddelaar (private sector) voor de FOD WASO.

Dat is de bestreden beslissing. Ze wordt aan verzoekster met een e-mail van 26 november 2014 ter kennis gebracht.

3.6. Na het feedbackrapport te hebben ontvangen en op 3 december 2014 een feedbackgesprek te hebben bijgewoond, vraagt verzoekster herhaaldelijk nog om bijkomende inlichtingen en afschriften van documenten die betrekking hebben op de selectie.

IV. Ontvankelijkheid

4. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zouden alleen nodig zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VI. Spoedeisendheid

Uiteenzetting door verzoekster

6. Verzoekster wijst vooreerst op de gevolgen voor haar professionele toekomst. Zij voert aan dat zij ten gevolge van de bestreden beslissing niet voor een benoeming tot sociaal bemiddelaar in aanmerking komt – en dus haar huidige functie moet blijven uitoefenen – terwijl zij graag sociaal bemiddelaar wil worden en zij gedurende jaren hard heeft gewerkt om de bevoegdheden van sociaal bemiddelaar te kunnen uitoefenen en om zich daarin te specialiseren en ervaring op te doen. Verzoekster wijst in dat verband op haar “hoogstaand en onberispelijk professioneel verleden” en op de door haar behaalde (taal)certificaten. Zij meent dat de spoedeisendheid des te meer geldt doordat er thans budget is om daadwerkelijk tot benoemingen over te gaan en zij dus genoodzaakt zal zijn om ook een eventuele benoemingsbeslissing aan te vechten. Verzoekster merkt op dat zij immers van oordeel is dat zij onterecht de beoordeling ‘minder geschikt’ kreeg en

thus onterecht niet kan worden benoemd. Voorts betoogt verzoekster dat de beslissing waarbij zij als ‘minder geschikt’ wordt beoordeeld haar in haar psychische integriteit raakt en dat dit des te meer geldt omdat zij – zoals blijkt uit de uiteenzetting over haar professioneel verleden – over alle vaardigheden beschikt om voor de functie van sociaal bemiddelaar in aanmerking te komen. Zij stelt ook dat de bestreden beslissing onmiskenbaar een negatieve invloed heeft op haar tot nu toe vlekkeloze professionele reputatie, alsook dat de beoordeling ‘minder geschikt’ en de omstandigheid dat deze beoordeling aan haar collega’s ter kennis werd gebracht, haar in een slecht daglicht bij haar collega’s plaatsen. Verzoekster merkt ten slotte nog op dat zij met de nodige spoed en diligent heeft gehandeld. In dat verband wijst zij erop dat de bestreden beslissing haar met een e-mail van 26 november 2014 ter kennis werd gebracht en dat zij nadien meerdere pogingen heeft ondernomen om een bijkomende en afdoende motivering voor de bestreden beslissing te verkrijgen, wat evenwel niet is gelukt.

Beoordeling

7. Zoals *sub 5* hiervóór in herinnering is gebracht, kan krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen indien, onder meer, “de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring”.

In de parlementaire voorbereiding van de voormelde wettelijke bepaling is te lezen dat “[d]e spoedeisendheid zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2277/1, 13).

8. Naar eis van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter onder-

steuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’. Dit houdt in dat het aan een verzoekende partij toevalt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een (voortdurende) tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

9. Uit wat voorafgaat volgt dat een verzoekende partij die de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing wenst te verkrijgen, ertoe gehouden is om in haar verzoekschrift aan de hand van concrete, precieze en dienstige gegevens te verduidelijken in welke mate volgens haar onherroepelijke schade zou ontstaan wanneer het resultaat van een beroep tot nietigverklaring zou worden afgewacht. Gebeurlijke nadelen die door de bestreden beslissing worden veroorzaakt, maar die door een eventueel later tussen te komen arrest in het kader van een beroep tot nietigverklaring kunnen worden goedge maakt, zijn geen onherroepelijke schadelijke gevolgen en vermogen dus niet de spoedeisendheid van de vordering te staven.

10. Verzoekster wijst vooreerst op de gevolgen van de bestreden beslissing voor haar professionele toekomst, met name de omstandigheid dat zij niet voor een benoeming tot sociaal bemiddelaar in aanmerking komt. Er moet evenwel worden vastgesteld dat de voorliggende selectieprocedure niet resulteert in een rangschikking, maar in een lijst van geslaagde kandidaten – kandidaten met de beoordeling ‘geschikt’ of ‘zeer geschikt’ – die allen nog voor een benoeming in aanmerking komen. Daaruit volgt dat indien verzoekster na een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing alsnog als ‘geschikt’ of ‘zeer geschikt’ zou worden beoordeeld, zij dus nog even goed voor een benoeming in aanmerking komt. Aldus kan er geen sprake zijn van onherroepelijke schadelijke gevolgen voor verzoeksters professionele toekomst indien het resultaat van de procedure ten gronde wordt afgewacht. Dit geldt des te meer nu uit niets blijkt dat al benoemingen op basis van de selectie zijn gebeurd of dat dergelijke benoemingen binnen afzienbare tijd – nog vóór een arrest in het kader van het beroep tot nietigverkla-

ring – zullen plaatsvinden. Zelfs indien dit het geval zou zijn, hoeft dit niet te betekenen dat dit voor verzoekster onherroepelijke schadelijke gevolgen zou teweegbrengen. Verzoekster toont immers niet aan dat dergelijke benoemingen meteen een eventuele benoeming van haarzelf – na een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing – in de weg zouden staan. Zij heeft bovendien, zoals zij zelf stelt, ook de mogelijkheid om die benoemingen met een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State aan te vechten zodat deze benoemingen niet als definitief kunnen worden beschouwd en het voor haar mogelijk blijft dat zij zelf wordt benoemd. Verzoeksters uiteenzetting overtuigt aldus niet dat zij het resultaat van de procedure ten gronde niet kan afwachten, op straffe van zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen voor haar professionele toekomst.

11. In de mate dat verzoekster opmerkt dat zij van oordeel is dat zij onterecht de beoordeling ‘minder geschikt’ kreeg en dus onterecht niet kan worden benoemd, lijkt zij te verwijzen naar een gebeurlijke onwettigheid waarmee de bestreden beslissing is behept. Een aangevoerde onwettigheid op zich kan evenwel niet volstaan om ervan te overtuigen dat de vordering spoedeisend is. De schorsingsvoorwaarde van het spoedeisend karakter van de vordering is immers een op zich staande voorwaarde, die moet worden onderzocht los van de andere schorsingsvoorwaarde, namelijk dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de bestreden beslissing *prima facie* kan verantwoorden. Met haar verwijzing naar een onregelmatigheid alleen toont verzoekster derhalve nog niet aan dat zij de procedure ten gronde niet kan afwachten om haar beslissing te verkrijgen, op straffe van zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen.

12. Verzoekster betoogt voorts dat de beoordeling ‘minder geschikt’ haar raakt in haar psychische integriteit. Dienaangaande moet worden opgemerkt dat het risico om niet te slagen voor een examen of een selectie inherent is aan elke kandidaatstelling voor een dergelijk examen of selectie en dat een kandidaat dus steeds rekening dient te houden met de teleurstelling van het mogelijk niet ge-

slaagd zijn. Zo verzoekster al een slecht gevoel heeft overgehouden aan het feit dat zij ‘minder geschikt’ werd bevonden voor de functie van sociaal bemiddelaar, maakt zij alleszins niet aannemelijk dat de grenzen van een normale teleurstelling zijn overschreden, laat staan dat zij zou aantonen dat er sprake is van een onherroepelijke schade die niet met een vernietigingsarrest zou kunnen worden hersteld.

13. In de mate dat verzoekster stelt dat de bestreden beslissing onmiskenbaar een negatieve invloed heeft op haar tot nu toe vlekkeloze professionele reputatie en dat de beoordeling ‘minder geschikt’ – alsook de omstandigheid dat deze beoordeling aan haar collega’s ter kennis werd gebracht – haar in een slecht daglicht plaatst bij haar collega’s, moet vooreerst worden vastgesteld dat verzoekster zich beperkt tot deze loutere bewering, zonder hiervan ook maar enig bewijs te leveren. Bovendien kan niet worden ingezien dat aan een gebeurlijke ongunstige invloed op haar huidige en toekomstige loopbaan niet kan worden tegemoetgekomen door een eventueel later tussen te komen vernietigingsarrest en dat die mogelijke negatieve perceptie in hoofde van haar collega’s niet gekeerd zal (kunnen) worden wanneer na een eventueel tussen te komen vernietigingsarrest de onregelmatigheid van de bestreden beslissing zou worden vastgesteld. Verzoekster maakt dan ook op geen enkele manier aannemelijk dat er sprake zal zijn van onherroepelijke schadelijke gevolgen wanneer het resultaat van de procedure ten gronde wordt afgewacht.

14. Aan de vaststelling dat niet is aangetoond dat het resultaat ten gronde niet kan worden afgewacht met het risico dat er anders sprake zal zijn van onherroepelijke schadelijke gevolgen, wordt geen enkele afbreuk gedaan door de omstandigheid dat verzoekster met de nodige spoed en diligent zou hebben gehandeld en meermaals pogingen zou hebben ondernomen om vanwege de verwerende partij een bijkomende motivering voor de bestreden beslissing te verkrijgen.

15. Het voorgaande noopt tot het besluit dat verzoekster met haar uiteenzetting niet aantoont dat haar zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring.

16. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn, wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

VII. Kosten met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding

17. Wat de vraag van verzoekster betreft om de kosten van de vordering, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding, ten laste van de verwerende partij te leggen, zij eraan herinnerd dat de bijdrage in de betaling van de kosten, inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding, wordt bepaald in het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 2 juli 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bruno Seutin,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bruno Seutin